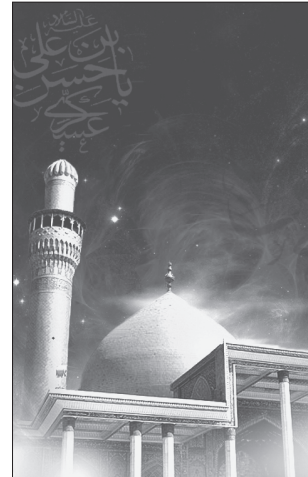

۸ ربیع الاول

شهادت

امام حسن عسکری (ع)

امام حسن عسکری (ع) پس از ۲۸ سال زندگی و شش سال امامت در هشتم ربیع الاول سال ۲۶۰ هجری در شهر سامرا و به دست معتمد عباسی به شهادت رسید و در کنار مرقد مطهر پدر بزرگوار خویش به خاک سپرده شد. آن حضرت، همواره تحت نظر و در زندان‌های طاغوت‌های عصر خود بود و سرانجام با زهر جفا، به شهادت رسید.

امام حسن عسکری (ع) با همه اختناق و محدودیت‌های زمان توانست به بهترین وجه و در حد امکان، مبارزه در مقابل ستمگران و حکام جور را حفظ کرده و این نهضت نهفته را هدایت نماید. دوست و دشمن می‌دانستند که امام و پیروان او، خلافت نایب عباسی را قبول ندارند و طرفدار حکومت اسلام واقعی و نجات‌دهنده اسلامند. امام حسن عسکری، با وجود همه فشارهای دستگاه جور عباسی و کنترل‌ها و مراقبت‌های بی‌وقفه دولت مرکزی، یک سلسله فعالیت‌های سیاسی و اجتماعی و علمی در جهت حفظ اسلام و مبارزه با افکار ضد اسلامی انجام داد.

۹ ربیع الاول

اولین روز امامت حضرت

امام مهدی (ع)

پس از شهادت یازدهمین اختر تابناک آسمان امامت، حضرت بقیه الله الاعظم امام مهدی (ع) سکاندار امت مسلمان و به امر خدا از دیده‌ها پنهان شد.

نهم ربیع الاول سال ۲۶۰ هـ، برابر است با آغاز امامت آن امام و امید مستضعفان جهان. حضرت مهدی (ع) خواهد آمد و جهان را از عدل و داد پر خواهد کرد همان‌گونه که از ظلم و جور، پر شده است.

۱۰ ربیع الاول

ازدواج پیامبر اکرم (ص) با حضرت خدیجه (ع) ۱۵ سال قبل از بعثت

پیامبر اکرم (ص) در ۲۵ سالگی، با مشورت و یاری عمویش ابوطالب (ع) با بانوی صاحب نام قریش، خدیجه بنت خویلد ازدواج نمود. خدیجه کبری (ع) در تمام ۲۵ سال زندگی مشترک با پیامبر اکرم (ص) یار و غمخوار آن حضرت و نخستین کسی بود که به دین اسلام ایمان آورد و با ایمان خویش مایه آرامش خاطری برای نبی مکرم اسلام شد. آن بانوی مکرمه، ثروت هنگفت خود را در راه رشد و تبلیغ دین اسلام به پیامبر واگذار کرد و نقش مهمی در پیشرفت این دین آسمانی ایفا نمود. ثمره شیرین ازدواج خدیجه با پیامبر اسلام دو پسر و چهار دختر، به نام‌های قاسم، عبدالله، رقیه، زینب، ام کلثوم و حضرت فاطمه زهرا (ع) بود.

۱۷ ربیع الاول

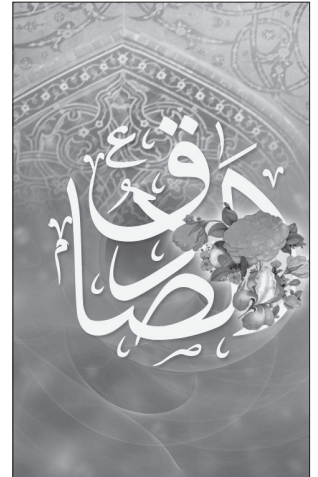
میلاد خجسته

حضرت محمد (ص)

ولادت حضرت محمد (ص) به اتفاق شیعه در ۱۷ ربیع الاول در سال عام الفیل می‌باشد، ولی برخی از مسلمانان، این واقعه را در روز دوازدهم این ماه دانسته‌اند.

کنیه آن حضرت، ابوالقاسم و القاب ایشان، رسول الله، نبی الله، خاتم الانبیاء، سیدالشیر و... می‌باشد. پدر ایشان عبدالله بن عبدالمطلب و مادرشان حضرت آمنه بنت وهب است. دوران زندگی پیامبر اکرم (ص) در مکه و مدینه سپری شد. ایشان پس از آن که در چهل سالگی برای پیامبری برگزیده شدند، در ابتدا دین الهی را به طور مخفیانه تبلیغ می‌کردند و پس از سه سال، به دعوت آشکار دست زدند. رنج‌ها و سختی‌های فراوانی که پس از درگذشت ابوطالب، عمو و حضرت خدیجه (ع) همسر آن حضرت بر ایشان گذشت و همچنین اعلام آمادگی مردم یثرب برای پذیرفتن آن پیامبر عظیم‌الشان، زمینه‌ساز هجرت بزرگ ایشان به مدینه گردید. ده سال آخر عمر و رسالت حضرت محمد (ص) در مدینه، همراه با جنگ‌ها، فتوحات و انتشار آیین آسمانی اسلام همراه بود.

۱۷ ربیع الاول

ولادت امام صادق (ع)

امام جعفر صادق (ع) فرزند امام محمد باقر (ع) و از مادری به نام «ام فروه» دختر قاسم بن محمد بن ابی بکر است. ابو عبدالله، ابواسماعیل، ابوموسی از کنیه‌های آن حضرت و صادق، فاضل، طاهر، صابر و... از القاب آن جناب می‌باشند.

امام صادق (ع) در سال ۸۳ هجری در مدینه به دنیا آمده‌اند. در میان امامان، عصر امام صادق (ع) منحصر به فرد بوده و شرایط اجتماعی و فرهنگی عصر آن بزرگوار، در زمان هیچ یک از امامان وجود نداشته است. زیرا آن دوره از نظر سیاسی، دوره ضعف و تزلزل حکومت بنی‌امیه و فزونی قدرت بنی‌عباس بود و این دو گروه، مدتی در حال کشمکش و مبارزه با یکدیگر برای کسب حکومت بودند. از این رو این دوران، دوران آرامش و آزادی نسبی امام صادق (ع) شیعیان و فرصت بسیار خوبی برای فعالیت علمی و فرهنگی آنان به شمار می‌رفت.

۱۲ بهمن

ورود امام خمینی (ره)

امام خمینی (ره) در ۱۲ بهمن ۱۳۵۷ پس از نزدیک به ۱۵ سال دوری و تبعید از وطن، در میان استقبال پر شور مردم قدم به خاک ایران اسلامی گذاشت و بزرگ‌ترین استقبال تاریخ در تهران شکل گرفت. استقبال گسترده مردم آگاه و بیدار ایران از امام، چنان بی‌نظیر بود که می‌توان گفت در هیچ دوره‌ای از تاریخ معاصر، مردم از یک شخصیت محبوب خود، این چنین استقبال نکرده‌اند.

امام، پس از یک سخنرانی کوتاه در فرودگاه، برای ادای احترام به شهیدان انقلاب اسلامی به مرقد شهداء در بهشت زهرا رفتند. جمعیت استقبال‌کننده در طول ۳۳ کیلومتر از فرودگاه مهرآباد تا بهشت زهرا را بین ۵ تا ۸ میلیون نفر یعنی بیش از جمعیت آن روز تهران تخمین زدند. صدها هزار نفر از شهرهای مختلف کشور به تهران آمده بودند تا در این مراسم با شکوه شرکت نمایند.

۲۲ بهمن

پیروزی انقلاب شکوهمند اسلامی ایران

از هفدهم تا ۲۲ بهمن ۵۷، ایران یکی از دوران‌های استثنایی تاریخ سیاسی جهان را پشت سر گذاشت. در این ایام، دو دولت در یک مرکز و بدون هیچ‌گونه مرزبندی رودرو بودند؛ دولتی که پشتوانه و عامل مشروعیت خود را از دست داده و از قدرت نظامی محروم گشته و با انقلابی عظیم روبرو بود، و دولتی دیگر متکی به رهبری انقلاب توده‌های میلیونی مردم که به جای قدرت نظامی، تنها به ارتش مردم وابستگی داشت. با وسعت یافتن دامنه‌های انقلاب، قرار بر این شد که سران ارتش رژیم پهلوی، دست به کودتا زده و با به دست گرفتن قدرت، انقلاب مردمی را سرکوب کنند. از ساعت چهار بعدازظهر روز ۲۱ بهمن ۵۷، حکومت نظامی اعلام شد اما مردم به دستور امام، اعتنایی به حکومت نظامی نکردند و با یورش به مراکز دولتی و نظامی و انتظامی تقریباً تمام این مراکز را با اندک درگیری و مقاومت، تسخیر کردند.

این درگیری‌ها در روز بعد نیز به شدت ادامه یافت و در این روز هزاران زن و مرد و پیر و جوان، هر یک به اندازه توان خود برای سرنگونی نهایی

رژیم ظلم و جور، کوشش کردند. برخی از فرماندهان رده بالای ارتش در این درگیری‌ها به دست مردم کشته شدند تا سرانجام، ارتش، بی‌طرفی خود را اعلام کرد. سرانجام روز سرنوشت قرا رسید و در ۲۲ بهمن ۱۳۵۷، نظام پوسیده ستمشاهی فرو ریخت و ریشه‌های فاسد دودمان سیاه پهلوی از این کشور اسلامی، کنده شد. مبارزه پانزده ساله ملت مسلمانان ایران به رهبری امام خمینی به ثمر رسید و با سرنگونی نظام ۲۵۰۰ ساله شاهنشاهی، انقلاب شکوهمند اسلامی ایران پیروز گردید.

